TOT ÎN ACEASTĂ ZI

Prăznuim Acoperământul Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria.

SE CUVINE A ŞTI CĂ: De este hramul ei sau de va voi cel mai mare a se face priveghere de toată noaptea, se cântă slujba ei în acest fel:

LA VECERNIA MICĂ

La **Doamne, strigat-am...,** se pun stihirile pe 4, glasul 1, glasul însuşi.

Unul Dumnezeu, Cel ce Se odihneşte pe scaunele cele dintru înălţime, mai presus de cele pământeşti a dat plăcutului Său a te vedea pe tine Stăpână, întinzându-ţi prea dumnezeieştile mâini cu rugă, pe care, pentru cetate şi pentru popor, o aduceai. Acoperă-ne şi acum, Doamnă, pe noi, cu omoforul milei tale (de două ori).

Pe cetatea, care te cinsteşte şi după datorie te măreşte, o acoperi, Preacurată, cu cinstitul tău omofor şi o aperi de năvălirile celor potrivnici, de foamete şi de cutremur, şi de războiul cel dintre fraţi, Fecioară, ceea ce eşti neispitită de nuntă, dumnezeiască mireasă, acoperământul şi apărarea oamenilor.

Ceea ce eşti casă însufleţită a lui Hristos şi zidul credincioşilor, acoperământul şi puterea, prin tine se mântuieşte cetatea ta, Maica lui Dumnezeu; prin ajutorul tău, dreptcredincioşii împăraţi se încununează, cu tine cei ce se laudă poartă pururea biruinţe asupra vrăjmaşilor; că-i acoperi cu omoforul milei tale.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 6-lea:

Veniţi, adunărilor iubitoare de praznic, să lăudăm pe Preasfânta Fecioară; că astăzi îngerii împreună cu sfinţii prăznuiesc cinstitul acoperământ al Maicii lui Dumnezeu şi către laudă ne cheamă pe noi, cei pământeşti, ca să strigăm cu neîncetate glasuri: Bucură-te, înfrumuseţarea Bisericii cea minunată şi acoperământul cel preamărit a toată lumea! Bucură-te, ajutătoarea în războaie a credincioşilor împăraţi şi scutul ostaşilor! Bucură-te, acoperământul şi apărătoarea noastră! Pe tine neamul creştinesc neîncetat te fericeşte.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: **Casa Efratului...**

Slavă în ceruri şi pe pământ veselie, că împărăteasa cu toţi sfinţii, pentru noi toţi în Biserică se roagă.

Stih: **Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită pe poporul tău şi casa părintelui tău.**

Veniţi, credincioşilor, în sfânta Biserică, că acolo Născătoa-

rea de Dumnezeu cu omoforul acoperă poporul de toate ispitele vrăjmaşului.

Stih: **Feţei tale se vor ruga mai-marii poporului.**

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, nu ne uita pe noi, robii tăi, ci te roagă pentru noi, care cu credinţă te cântăm pe tine.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 3-lea:

Veniţi, toţi iubitorii de praznic, să fericim cinstitul acoperământ al Maicii lui Dumnezeu; căci către Fiul mâinile cu milostivire şi-a întins şi cu sfântul ei acoperământ lumea se ocroteşte. Drept aceea, cu gura şi cu inima, cu laude şi cu cântări duhovniceşti, să prăznuim toţi cei ce năzuim la luminile ei.

TROPAR, glasul al 4-lea:

Astăzi, poporul cel binecredincios, luminat prăznuim, umbriţi fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, şi, căutând către preacinstită icoana ta, cu umilinţă grăim: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău acoperământ şi ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Ectenia mică şi otpustul.

LA VECERNIA MARE

După obişnuitul psalm, se cântă: **Fericit bărbatul...,** starea întâi.

La **Doamne, strigat-am...,** se pun stihirile pe 8, glasul 1:

Podobie: **O, preamărită minune!...**

Mare apărătoare eşti celor necăjiţi, Născătoare de Dumnezeu curată; grabnică ajutătoare, mântuirea lumii şi întărirea; noianul milei, izvorule al înţelepciunii lui Dumnezeu, şi al lumii acoperământ. Să cântăm credincioşii, lăudând nespus luminatul ei omofor: Ceea ce eşti plină de dar, bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă (de două ori).

Minunat Isaia a proorocit, că va fi, zice, în zilele cele de pe urmă arătat muntele Domnului, şi casa Domnului pe vârful munţilor. Întru tine deci am cunoscut, Stăpână, adevărată împlinirea; că munţii şi dealurile s-au înfrumuseţat, de bisericile cele cu multe nume ale praznicelor tale. Drept aceea, cu veselie strigăm ţie: Ceea ce eşti plină de dar, bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

O minunată înfrumuseţare a tururor credincioşilor eşti, împlinirea proorocească cea adevărată, mărirea apostolilor şi împodobirea mucenicilor; lauda fecioriei şi preaminunat acoperământ a toată lumea! Acoperă, Stăpână, cu omoforul mi-

lei tale, pe tot poporul ce-ţi cântă: Ceea ce eşti plină de dar, bucură-te, cu tine este Domnul Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Alte stihiri, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Ca pe un rai de Dumnezeu sădit, loc al pomului vieţii, adăpat cu Duhul Sfânt, pe tine de Dumnezeu Născătoare te ştim, ceea ce ai născut pe Făcătorul tuturor, Carele cu pâinea vieţii hrăneşte pe cei credincioşi, Căruia pentru noi cu Mergătorul înainte roagă-te, să acopere cu cinstitul tău omofor pe popor, de toate ispitele (de două ori).

Se sfinţeşte cerul şi pământul, şi Biserica se luminează, şi toate popoarele se veselesc; că, iată, Maica lui Dumnezeu, cu oştile îngereşti, cu Înaintemergătorul şi cu de Dumnezeu cuvântătorul, cu proorocii şi cu apostolii, nevăzut intrând, pentru creştini se roagă lui Hristos, ca să miluiască cetatea şi poporul dreptcredincios, cel ce cântă praznicul Acoperământului ei.

Pe tine, frumuseţea lui Iacov şi scară cerească, pe care Domnul S-a pogorât pe pământ; şi acele închipuiri de atunci arătau mai înainte cinstea şi mărirea ta, Născătoare de Dumnezeu, pe tine ceea ce ai născut pe Dumnezeul tuturor, te fericesc îngerii în cer, şi pe pământ oamenii; că pentru toată lumea te rogi, acoperind cu mila, pe cei ce săvârşesc cinstitul tău praznic.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea:

Se bucură împreună cu noi toate tagmele minţilor mai înalte, şi toate cetele duhovniceşti împreună prăznuiesc; se bucură încă şi sufletele drepţilor, fiind privitoare ale vedeniei; şi văzând pe împărăteasa şi Stăpâna tuturor, măritã cu multe numiri de credincioşi, cu rugăciune întinzându-şi în văzduh cinstitele sale mâini şi cerând împăcare lumii, conducătorilor stăpânire şi întărire, şi mântuire sufletelor noastre.

Ieşire (Vohod): Lumină lină...

Prochimenul zilei şi

PAREMIILE

De la Facere, citire:

(XXVIII, 10-17)

Ieşind Iacov din Beer-Şeba, s-a dus în Haran. Ajungând, însă, la un loc a rămas să doarmă acolo, căci asfinţise soarele. Şi, luând una din pietrele locului aceluia şi punându-şi-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Şi a visat că parcă era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau şi se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării şi i-a zis: "Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, şi Dumnezeul

lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ţi-l voi da ţie şi urmaşilor tăi. Urmaşii tăi vor fi mulţi ca pulberea pământului şi tu te vei întinde la apus şi la răsărit, la miazănoapte şi la miazăzi, şi se vor binecuvânta întru tine şi întru urmaşii tăi toate neamurile pământului. Iată, eu sunt cu tine şi te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta şi nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ţi-am spus". Iar când s-a deşteptat din somnul său, Iacov a zis: "Domnul e cu adevărat în locul acesta şi eu n-am ştiut!". Şi, spăimântându-se Iacov, a zis: "Cât de înfricoşător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului".

Din Proorocia lui Iezechiel, citire:

(XLIII, 27-XLIV, 4)

Aşa grăieşte Domnul: "După sfârşitul acestor zile, în ziua a opta şi mai departe, preoţii vor înălţa, pe jertfelnic, arderile de tot ale voastre şi jertfele de împăcare şi Eu Mă voi milostivi spre voi", zice Domnul Dumnezeu.

Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, şi aceasta era închisă. Şi mi-a zis Domnul: "Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide şi nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă. Cât priveşte pe rege el se va aşeza acolo, ca să mănânce pâine înaintea Domnului; pe calea porţii va intra şi pe aceeaşi cale va ieşi". După aceea m-a dus pe calea porţii de la miazănoapte, în faţa templului, şi am privit, şi iată slava Domnului umplea templul Domnului, şi am căzut cu faţa la pământ.

De la Pilde, citire:

(IX, 1-11)

Înţelepciunea şi-a zidit casă rezemată pe şapte stâlpi. A înjunghiat vite pentru ospăţ, a pregătit vinul cu mirodenii şi a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârfurile dealurilor cetăţii: "Cine este neînţelept să intre la mine!". Şi celor lipsiţi de buna-chibzuială le zice: "Veniţi şi mâncaţi din pâinea mea şi beţi din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiţi neînţelepciunea ca să rămâneţi cu viaţă şi umblaţi pe calea cea dreaptă a priceperii". Cel ce ceartă pe batjocoritor îşi atrage dispreţul, şi cel ce dojeneşte pe cel fără de lege îşi atrage ocara. Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojeneşte pe cel înţelept, şi el te va iubi. Dă sfat celui înţelept, şi el se va face şi mai înţelept; învaţă pe cel drept, şi el îşi va spori ştiinţa lui. Începutul înţelepciunii este frica de Dumnezeu şi priceperea este ştiinţa Celui Sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulţi zilele tale şi se vor adăuga ţie ani de viaţă.

LA LITIE

Stihirile, glasul al 3-lea:

Sosit-a astăzi, Preacurată Fecioară, prealuminatul praznic al cinstitului tău Acoperământ, care mai mult decât soarele luminezi pe poporul ce te mărturiseşte cu credinţă, din curată inimă, adevărată Maică

a lui Dumnezeu, şi cântă Fiului tău: Hristoase Dumnezeule, pentru rugăciunile pururea Fecioarei, care curat şi fără stricăciune Te-a născut pe Tine, să nu dai moştenirea Ta vrăjmaşilor celor luptători, ci, ca un milostiv, mântuieşte în pace sufletele noastre.

Glasul al 4-lea:

Lauda cea după vrednicie, dorind a cânta, nu pot popoarele, Fiului tău, Preacurată Stăpână, pentru că totdeauna foloseşti pe toţi credincioşii şi-i acoperi cu cinstitul tău acoperământ, şi te rogi să se mântuiască toţi, cei ce cu credinţă te cinstesc pe tine curată şi adevărat de Dumnezeu Născătoare.

Glasul al 2-lea:

Pe cea fără de prihană Împărăteasa tuturor, pe Preacurata Fecioară, adunându-ne astăzi credincioşii, să fericim pe Maica lui Hristos Dumnezeu, că pururea îşi întinde către Fiul său mâinile pentru noi. Pe aceasta, a văzut-o prealuminatul Andrei în văzduh, acoperind pe popor cu preacinstitul său acoperământ. Acesteia să-i strigăm şi noi cu umilinţă: Bucură-te, acoperământule şi apărătoarea, şi mântuirea sufletelor noastre!

Slavă..., Şi acum..., glas acelaşi:

Cugetul şi mintea curăţindu-ne, cu îngerii să prăznuim şi noi luminat, începând cântarea lui David, pruncii miresei Împăratului tuturor a lui Hristos Dumnezeului nostru: Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii Tale! Căci înfrumuseţând-o pe aceasta ca pe o casă frumoasă, ai însoţit-o cetăţii Tale, Stăpâne, ca să o chivernisească prin rugăciunile ei, şi să o acopere de pizmaşii păgâni, cu stăpânitoare puterea Ta.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Ca una care eşti mai înaltă decât toate cele cereşti şi pământeşti, mai mărită decât heruvimii şi mai cinstită decât toată făptura, pe tine, apărătoare şi acoperământ puternic, te-a dăruit Hristos neamului nostru, ca să acoperi şi să mântuieşti pe cei greşiţi, care aleargă către tine. Drept aceea, pe tine, scăparea tuturor, te lăudăm, Stăpână, şi prăznuim luminat cinstitul praznic al Acoperământului tău, rugând pe Hristos să ne dăruiască nouă mare milă.

Glasul al 5-lea:

Stih: Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită pe poporul tău şi casa părintelui tău.

Să cântăm, popoare, luminat cântarea lui David, pruncii miresei Maicii lui Dumnezeu, a lui Hristos Împăratului tuturor: Stătut-a Împărăteasa de-a

dreapta Ta, Stăpâne, cu haine de aur îmbrăcată şi prea înfrumuseţată, cu dumnezeieştile podoabe. Că pe aceasta, cea mai aleasă dintre femei, împodobind-o mai mult decât pe toată lumea, bine a voit a Se naşte dintr-însa, pentru mila cea mare. Şi pe aceasta ajutătoare poporului său a dăruit-o, ca să izbăvească şi să acopere de toate primejdiile pe robii săi, una cea binecuvântată.

Glasul al 7-lea:

Stih: **Feţei tale se vor ruga mai-marii poporului.**

Munte mare eşti şi preamărit, mai mult decât muntele Sinaiului, Născătoare de Dumnezeu; că acela, nesuferind pogorârea măririi lui Dumnezeu, în chipuri şi în umbre, cu foc se aprindea, şi tunete şi fulgere acolo s-au făcut; iar tu tot focul dumnezeiesc, pe Cuvântul lui Dumnezeu, în pântecele tău fără de ardere L-ai purtat, pe Cel ce pe toate le poartă cu voia. De aceea, îndrăznire de Maică către Dânsul având, ajută, Stăpână, celor ce cu credinţă prăznuiesc cinstitul tău praznic şi nu uita cercetându-i cu milostivire; căci ai luat de la Dumnezeu dar, ca să îndreptezi şi să acoperi pe robii tăi, turma cea numită cu numele lui Hristos.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea:

Ca şi cu o coroană praluminoasă, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, s-a îmbrăcat Biserica lui Dumnezeu şi se luminează astăzi, bucurându-se de cinstitul tău acoperământ, şi cu taină dănţuieşte, Stăpână, strigând ţie: Bucură-te, îmbrăcăminte cinstită şi cunună a măririi lui Dumnezeu! Bucură-te, uşa, săvârşirea măririi şi veşnica veselie! Bucură-te, adăpostirea, izbăvirea şi mântuirea noastră, a celor ce năzuim către tine.

La binecuvântarea pâinilor, troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi poporul cel binecredincios... (de trei ori).

Caută-l la Vecernia mică.

Şi cealaltă rânduială a Vecerniei şi otpustul.

LA UTRENIE

La **Dumnezeu este Domnul...**, se cântă troparul Acoperământului (de trei ori).

După întâia catismă, sedealna, glasul al 3-lea:

De dumnezeieştile străluciri ale oştilor îngereşti înconjurată fiind, şi cu cetele proorocilor şi ale apostolilor, cu cinste, slujbe primind, ca o Maică a lui Dumnezeu, cercetează-ne pe noi, robii tăi, rugând pe Hristos Dumnezeul nostru să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă..., Şi acum..., tot aceasta.

După a doua catismă, sedealna, glasul al 3-lea:

Celor neputincioşi tu eşti cu adevărat tărie, Preacurată Maica lui Dumnezeu; de aceea, smeriţii prin tine ne înălţăm, de tine cea înaltă ne ţinem; tuturor tu eşti acoperământ şi către Dumnezeu mijlocitoare.

Slavă..., Şi acum..., tot aceasta.

După polieleul **Cuvânt bun...,** sedealna, glasul al 4-lea:

Decât chivotul cel de demult, cu adevărat este mai cinstit preacuratul tău omofor, mai mult decât chihlimbarul luminându-se, nu prin materie, ci prin duhovnicie; căci, întins fiind de neîntinatele şi preacuratele tale mâini, fereşte cu milostivire pe cei ce cinstesc, bine-înfrumuseţatul praznic al Acoperământului tău, Stăpână; pe care, adunându-ne, cu osârdie îl prăznuim.

Slavă..., Şi acum..., tot aceasta.

Apoi antifonul întâi al glasului al 4-lea:

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele tău în tot neamul şi neamul.

Stih: **Feţei tale se vor ruga mai-marii poporului.**

Toată suflarea... Evanghelia de la Luca (I, 34-49, 56): **În vremea aceea, sculându-se Maria...** După psalmul 50, **Slavă...,** glasul al 2-lea: **Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..., Şi acum...,** tot aceasta. Apoi stihul: **Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta...** Şi stihira, glasul al 8-lea: **Se bucură împreună cu noi..., Slavă...** de la Vecernia mare.

CANONUL

Irmosul de câte două ori, şi troparele pe 12.

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Deschide-voi gura mea şi se va umple de Duh, şi «cuvânt voi răspunde Împără-«tesei Maici. Şi mă voi arăta lu-«minat prăznuind şi voi cânta «minunile ei, bucurându-mă».

Cu cetele sfinţilor îngeri, cu soboarele proorocilor şi ale apostolilor, întru mare slavă, ca o Maică a lui Dumnezeu intrând astăzi în biserică, te rogi pentru creştini, izbăvind de ispite şi de necazuri pe toţi şi acoperindu-i cu mila ta.

Moise te-a numit cort şi toiag al lui Aaron; că tu ai înflorit pe Hristos pomul vieţii, către Carele, având îndrăznire, roagă-te pentru noi cei ce te cinstim pe tine, Împărătească, să ne izbăvească de tot răul; ca să slăvim praznicul Acoperământului tău.

Nu precum înaintea chivotului, de demult adunând David danţuri, săltează; ci mai ales acum, cu cetele sfinţilor, înaintea ta alergând în Biserică, credincioşii, închinându-ne, strigăm: Roagă-te pentru poporul

cel ce te cinsteşte! Ca, slăvind, cu cinste să prăznuim Acoperământul tău.

Te laudă Născătoare de Dumnezeu cetele îngereşti şi te măresc patriarhii cu arhiereii, alergând înaintea feţei tale în Biserică. Deci, precum atunci Sfântul Andrei te-a văzut, rugându-te pentru noi păcătoşii către Dumnezeu, aşa şi acum roagă-te să miluiască pe poporul cel ce slăveşte praznicul Acoperământului tău.

Catavasie: **Deschide-voi gura mea...**

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea «ce eşti izvor viu şi îndestulat, «care s-au împreunat ceată du- «hovnicească, întăreşte-i întru «dumnezeiască mărirea ta, cunu- «nilor măririi învrednicindu-i».

Ceea ce ai răsărit spicul cel dumnezeiesc cu adevărat, ca o holdă nearată, bucură-te, masa cea însufleţită, care ai încăput Pâinea vieţii, bucură-te Stăpână, care eşti izvorul apei vieţii cel nedeşertat.

Robii tăi, Stăpână, în Biserica ta cu credinţă înainte stând, aşteptăm milele tale; cercetează smerenia noastră şi apără, cu sfântul tău Acoperământ, pe popor de toată răutatea.

Ghedeon mai înainte lână te-a închipuit; că spre tine ca o rouă Hristos Dumnezeu S-a pogorât. Către Care, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te, ca să dea poporului nostru biruinţă asupra vrăjmaşilor şi, ca pe madianiţi surpându-i, să preamărească sfântul tău praznic.

Ceea ce eşti mult numită Fecioară, de prooroci mai înainte închipuită cu cinste, de aceia care acum cu îngerii îţi slujesc; cu dânşii pentru noi către Dumnezeu te roagă ca, bucurându-ne toţi luminat, să prăznuim ziua sfântului tău Acoperământ.

Mai mult decât razele soarelui, luminezi cu omoforul tău, cel ce străluceşte, Biserica şi poporul şi goneşti întunericul păcatelor noastre cu cercetarea ta, Născătoare de Dumnezeu, rugându-te pentru noi Fiului tău şi Dumnezeului nostru.

SEDEALNA, glasul al 5-lea:

Podobie: **Pe Cuvântul cel împreună...**

Ceea ce eşti folositoare caldă şi nebiruită, nădejdea cea încredinţată şi neruşinată, zidule, acoperământul şi limanul celor ce năzuiesc spre tine, pururea Fecioară curată, roagă, cu îngerii, pe Fiul tău şi Dumnezeu, să dea lumii împăcare, mântuire şi mare milă.

Slavă..., Şi acum..., tot aceasta.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe «nor uşor a venit Iisus cel mai «presus de Dumnezeire, prin «palmă curată, şi a mântuit pe «cei ce strigă: Mărire, Hristoase, «puterii Tale!».

În glasuri de cântări, Fecioară, strigăm ţie, ceea ce eşti cu totul lăudată: Bucură-te, munte gras şi închegat cu Duhul; bucură-te, sfeşnic şi năstrapa care porţi mana, ce îndulceşte simţurile tuturor credincioşilor.

Mai mult decât chivotul lui Aaron, pe tine, toată, Dumnezeu te-a sfinţit cu Duhul Sfânt, Născătoare de Dumnezeu, şi îngerilor a poruncit să slujească ţie. Cu care roagă-te pentru cetate, şi pentru popoarele care măresc cinstitul tău praznic.

Vino acum cu slavă multă, în Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, cu soboarele tuturor sfinţilor, precum te-a văzut în văzduh oarecând Sfântul Andrei, rugându-te pentru creştini, şi ne dăruieşte nouă mila ta.

Întăreşte, Stăpână, pe poporul nostru, cel ce te cinsteşte pe tine, contra vrăjmaşilor celor potrivnici, ca pe David asupra lui Goliat; ca, veselindu-ne, să strigăm ţie: Bucură-te, acoperământul cel sfânt şi apărarea ţării noastre!

La tine, Doamnă, cădem cu credinţă şi, închinându-ne, cu mulţumită îţi strigăm: Bucură-te, Fecioară de Dumnezeu dăruită, Acoperământul şi îngrădirea noastră şi ajutătoarea celor ce sunt în primejdii; mântuieşte-ne pe noi, cei ce scăpăm la tine, căci spre tine nădăjduim.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, «că tu, Fecioară neispitită de «nuntă, ai avut în pântece pe «Dumnezeu cel peste toate şi ai «născut Fiu pe Cel fără de ani, «Cel ce dăruieşte pace tuturor «celor ce te laudă pe tine».

Pat te-a închipuit de demult Solomon şi cămară a cerescului Împărat, înconjurată de serafimi, care pentru tine s-a zis aceasta Născătoare de Dumnezeu. Drept aceea, acum te rugăm, Maica lui Dumnezeu cea preasfântă: Acoperă-ne pe noi de toate primejdiile.

Ţie mai-marii îngerilor şi cinstiţii prooroci cu apostolii, ca una care eşti Maică a lui Dumnezeu, cu cinste îţi slujesc, văzându-te aducând rugăciuni pentru lume, şi cererile tale as-

cultându-le Domnul. Mântuieşte cetatea şi poporul, care nădăjduieşte spre tine.

Marele între prooroci, Isaia a proorocit de tine, că pe Dumnezeu vei naşte fără de ispită de nuntă; şi tu, Preacurată Marie, te-ai făcut mai sfântă decât toţi, că pe Dumnezeu în pântece şi pe mâini L-ai purtat. Căruia pentru noi roagă-te, umbrind cu Acoperământul tău pe cei ce cu credinţă te mărim.

Cu duhovniceşti aripi zburând tainic soboarele sfinţilor, au venit să-ţi slujească ţie Născătoare de Dumnezeu, văzându-te pe norul cel uşor al măririi, rugându-te Mântuitorului Hristos să dea biruinţă poporului asupra celor ce se oştesc împotriva noastră.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic «dumnezeiesc şi cu totul cinstit «al Maicii lui Dumnezeu, veniţi «să batem cu mâinile, mărind «pe Hristos, Cel ce S-a născut «dintru dânsa».

Preoţii cei de Dumnezeu înţelepţiţi, stând înainte în Biserica ta, cu poporul cel binecredincios, aşteaptă milele tale Născătoare de Dumnezeu. Schimbă spre bucurie întristarea noastră, tu care ai născut bucuria ce a iertat păcatele tuturor oamenilor.

Ţie tot pământul îţi aduce daruri ca împărătesei Maicii lui Dumnezeu; împăraţii şi domnii ţi se închină şi toate popoarele se veselesc, apăraţi fiind de toată răutatea cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu.

Munte mare te-a însemnat Daniil mai înainte, că din tine fără de sămânţă S-a născut Hristos, a risipit toată înşelăciunea diavolească şi a umplut tot pământul de credinţa Sa; către Care roagă-te, Născătoare de Dumnezeu, pentru noi, cei ce cinstim praznicul Acoperământului tău.

Îngerescul glas strigăm ţie Preacurată: Bucură-te, scaunul lui Dumnezeu, pe care Iezechiel a văzut pe Domnul, întru asemănare omenească purtat de heruvimi. Cu care roagă-te pentru noi, Născătoare de Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

CONDAC, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi, înainte stă în Biserică şi, cu cetele sfinţilor, nevăzut se roagă lui Dumnezeu. Îngerii cu ierarhii se închină, şi apostolii cu proorocii

dănţuiesc; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

ICOS:

Veniţi, popoarelor, să ne îndulcim de ale acesteia preamărite minuni; că prin aceasta Adam din stricăciune s-a mântuit, fiind aceasta chivot, nu de Noe, ci de Dumnezeu făcut. De demult n-a putut Moise să vadă pe Dumnezeu în rugul cel înfocat; iar acum pe Cel ce dintru dânsa S-a născut, tot pământul îl ştie Fiu al lui Dumnezeu, către Care Maica Sa pentru noi se roagă. Drept aceeea, noi o preamărim astăzi, ca pe Maica lui Dumnezeu; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

SINAXAR

În această zi prăznuim pomenirea Acoperământului Preasfintei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria.

Trebuie să ştim că acest praznic a început a se prăznui pentru o pricină ca aceasta: În zilele împăratului Leon cel Înţelept în Constantinopol, spre o duminică, făcându-se priveghere de toată noaptea, în sfânta biserică Vlaherna a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în întâia zi a lunii octombrie, şi mulţimea poporului stând înainte, ca la patru ceasuri de noapte fiind, Sfântul Andrei cel nebun pentru Hristos şi-a ridicat ochii în sus, împreună cu ucenicul său, Fericitul Epifanie, şi au văzut pe împărăteasa cerului, pe ocrotitoarea a toată lumea, pe Preasfânta Fecioara Născătoare de Dumnezeu, stând în văzduh şi rugându-se, strălucind cu lumină şi acoperind pe popor cu cinstitul său Omofor, înconjurată de oşti cereşti şi de mulţime de sfinţi, care stăteau în haine albe cu cucernicie împrejurul ei; din care doi erau mai aleşi, Sfântul Ioan Înaintemergătorul şi Evanghelistul Ioan. Iar ca graiuri cu umilinţă ale rugăciunii ei către iubitul său fiu şi Dumnezeul nostru Iisus Hristos, acestea s-au auzit: "Împărate ceresc, primeşte pe tot omul cel ce Te slăveşte pe Tine şi cheamă în tot locul preasfânt numele Tău; şi unde se face pomenirea numelui meu, acel loc îl sfinţeşte şi preamăreşte pe cei ce Te preamăresc pe Tine, şi pe cei ce cu dragoste mă cinstesc pe mine, Maica Ta. Primeşte-le toate rugăciunile şi făgăduinţele şi-i izbăveşte din toate nevoile şi răutăţile". Deci, ştiind şi noi pe solitoarea şi acoperitoarea noastră, să năzuim către dânsa, cu umilinţă strigând: Acoperă-ne pe noi cu Acoperământul tău, Preasfântă Fecioară, în ziua răutăţilor noastre; acoperă-ne în toate zilele noastre, iar mai ales în ziua cea rea, când sufletul de trup se va despărţi, de faţă să ne stai întru ajutor, şi să ne acoperi pe noi de duhurile cele rele din văzduh, cele de sub cer, şi în ziua înfricoşătoarei judecăţi, să ne acoperi pe noi întru ascunsul Acoperământul tău.

Cu ale acesteia preaputernice şi binepримite rugăciuni, şi cu ale tuturor sfinţilor Tăi, Dumnezeule miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, «fără numai Făcătorului; ci, «groaza focului bărbăteşte căl- «când-o, se bucurau cântând: «Prealăudate Doamne al părin- «ţilor şi Dumnezeule, binecu- «vântat eşti».

Neînsemnată de mulţi prooroci şi neştiută ai fost, Fecioară, de îngerii cereşti, care slujesc lui Dumnezeu; iar acum toţi te ştim, Născătoare de Dumnezeu, şi toţi simţim nevoie de ajutorul şi de sprijinul tău, ceea ce eşti binecuvântată.

Munte eşti închegat cu Duhul, pe care l-a văzut Avacum, şi izvorăşti credincioşilor dulceaţă de vindecări, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; vindecă-ne şi pe noi, cei ce strigăm Fiului tău; Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cel ce a plecat cerurile şi întru tine, Fecioară, S-a sălăşluit, acum caută spre rugăciunea ta, Născătoare de Dumnezeu curată, şi împlineşte cererea ta împărătească; Acestuia pentru noi cu osârdie roagă-te, căci spre tine nădăjduim, ceea ce eşti binecuvântată.

Făcătorule şi Mântuitorule al nostru, Hristoase Dumnezeule, primeşte rugăciunea Maicii Tale pe care o aduce Ţie pentru noi, păcătoşii; ca, bucurându-ne, să strigăm: Prealăudate Doamne al părinţilor noştri şi Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea «Născătoarei de Dumnezeu i-a «mântuit; atunci fiind închi- «puită, iar acum lucrată; pe «toată lumea ridică să-ţi cânte «ţie: Pe Domnul, lucrurile, lău- «daţi-L şi-L preaînălţaţi întru «toţi vecii».

Cu cetele îngerilor, Stăpână, cu cinstiţii şi măriţii prooroci, cu apostolii şi cu sfinţii mucenici, şi cu arhiereii, te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoşii, care slăvim în pământul nostru praznicul Acoperământului tău.

Surpă mândria, întărâtările şi sfaturile celor nedrepţi; pe cei ce încep războaie pierde-i, o, Maică a lui Dumnezeu, Împărătească cu totul cinstită! Înalţă fruntea evlaviosului nostru popor, ca, slăvind praznicul tău, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, să cântăm: Pe Domnul lucrurile, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cu gura şi cu sufletul, cu inimile arzând, aducându-ţi cântare cu credinţă ne închinăm precuratului tău Omofor, Maica lui Dumnezeu, preabinecuvântată; miluieşte-ne pe noi, cei ce ne rugăm ţie: Pe Domnul cântăm şi-L preaînălţăm întru toţi vecii.

De multe păcate fiind îngreunat, nu mă pricep să scriu după vrednicie laude Acoperământului tău, Născătoare de Dumnezeu; ci tu, o, maică a lui Dumnezeu, înfrumuseţează-ţi praznicul tău cu minuni, ca, toţi bucurându-ne, să cântăm pe Domnul, şi să-L preaînălţăm întu toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Tot neamul pământesc să salte, cu duhul fiind lu«minat, şi să prăznuiască firea «minţilor celor fără de trup, «cinstind sfinţita prăznuire a «Maicii lui Dumnezeu, şi să «strige: Bucură-te, preafericită «Născătoare de Dumnezeu, cu«rată, pururea Fecioară».

Înalte Împărate, Cel ce şezi împreună cu Tatăl şi eşti cântat de serafimi, caută spre rugăciunea cea de Maică, care Ţi se aduce pentru noi, şi curăţeşte păcatele noastre. Mântuieşte ţara noastră şi pe popor îl înmulţeşte; dăruieşte poporului sănătate trupului şi biruinţă asupra vrăjmaşilor, pentru rugăciunile Maicii Tale care Te-a născut.

Îngerescul glas îţi strigăm ţie, Fecioară de Dumnezeu aleasă: Bucură-te, ceea ce pe Adam iarăşi l-ai băgat în rai, bucură-te, ceea ce alungi demonii cu numele tău, bucură-te, nădejdea creştinilor, bucură-te, sfinţirea sufletelor, bucură-te, păzitoarea neamului nostru.

Pomeneşte-ne pe noi întru rugăciunile tale, Doamnă Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim pentru mulţimea păcatelor noastre. Acoperă-ne pe noi de toată răutatea şi de cumplitele ispite; căci spre tine nădăjduim şi, cinstind praznicul Acoperământului tău, pe tine te mărim.

Dar ai luat, ca o Maică a lui Dumnezeu, a vindeca neputinţa tuturor creştinilor, a-i izbăvi din primejdii, a le ierta păcatele, a-i mântui din robie şi de toate nevoile. Nu ne trece cu vederea, dar, nici pe noi, Doamnă; că ştii cele ce ne trebuie, spre sănătatea trupurilor şi mântuirea sufletelor.

LUMINÂNDA

Podobie: Femei, auziţi...

O, Preasfântă Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, acoperă-ne pe noi cu minunatul tău Omofor, păzind pe popor de toată răutatea; tu, pe care minunatul Andrei te-a văzut în biserica Vlahernei rugându-te, trimite-ne şi acum, Doamnă, mila ta cea mare (de trei ori).

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preamărită minune...

Spre tine cădem, Doamnă, şi, cu umilinţă închinându-ne, ne rugăm: Bucură-te, de Dumnezeu fericită Stăpână, ceea ce eşti mult-numită Fecioară, şi de prooroci mai înainte închipuită cu cinste; că întru tine, ca o rouă, Hristos Dumnezeu, pogorându-Se, ai născut neispitită de nuntă, curată, şi pe mâini ai purtat pe Făcătorul tuturor şi Domnul. Acestuia pentru noi acum roagă-te, să se miluiască sufletele noastre (de două ori).

Pe tine te cântă, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, cetele îngerilor, te laudă patriarhii cu arhiereii, şi Sfinţii Apostoli ca Maicii lui Dumnezeu cu cinste îţi slujesc, văzându-te făcând rugăciune către Mântuitorul pentru lume. Nu înceta a te ruga şi acum, o, Maică, pentru cetatea şi poporul care te măreşte cu credinţă şi cinstesc praznicul Acoperământului tău.

Mai mult decât chivotul lui Aaron, pe tine, toată, Dumnezeu te-a sfinţit cu Duhul Sfânt, Născătoare de Dumnezeu; şi mai mult decât razele soarelui luminezi Biserica şi poporul cu omoforul tău strălucitor; şi goneşti întunericul păcatelor noastre, şi izbăveşti din primejdii şi din necazuri pe cei ce cu credinţă cinstesc praznicul sfântului tău Acoperământ.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 6-lea:

Precum te-a văzut atunci preaminunatul Andrei în văzduh, cu mulţimile arhanghelilor, cu apostolii, cu proorocii şi cu mulţimile mucenicilor, rugându-te, Stăpână, Fiului tău şi Dumnezeului nostru, pentru cetate şi pentru popor, şi acoperindu-i cu cinstitul tău Acoperământ, nu lipsi şi acum, Preacurată, a mântui aleasa moştenire a Fiului tău, mijlocind iertare de păcate celor ce prăznuiesc preacinstitul tău praznic al Acoperământului tău, ceea ce eşti întrutot lăudată.

Doxologia mare.

Ecteniile şi otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul prazniculuí. Cântarea a 3-a şi a 6-a. Prochimenul, glasul al 3-lea: **Măreşte, suflete al meu, pe Domnul...**

Stih: **Că a căutat spre smerenia roabei Sale...** Apostolul, din Epistola către Filipeni (II, 5-11): **Fraţilor, cugetaţi în voi la fel ca şi Hristos Iisus...** Evanghelia de la Luca (X, 38-42; XI, 27-28): **În vremea aceea, intrat-a Iisus într-un sat...**

CHINONICUL

Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUA

Sfântul, sfinţitul mucenic Ciprian, şi sfânta muceniţă Iustina

LA VECERNIE

La **Doamne, strigat-am...,** se pun stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podoboie: **Ca pe un viteaz...**

Cu ungerea preoţiei şi cu sângele muceniciei, te-ai apropiat de Dumnezeu prea desăvârşit, Ciprian pururea pomenite, floarea credinţei, frumuseţea cuvintelor, cetatea cea aleasă a înţelepciunii, cumpăna dreptăţii dogmelor, îndreptarea cea cu totul potrivită a canoanelor şi bună podoaba Bisericii (de două ori).

Scriind bună lauda nevoitorilor şi cununa mucenicilor, ai plecat pe gânditorii de Dumnezeu să îndrăznească vitejeşte la chinurile cele de multe feluri, şi la legături şi la închisori, şi la despuierea trupurilor, şi la zdrobiri, şi la ger foarte iute şi la bătăi, şi în cele de pe urmă la moarte, Ciprian preacinstite (de două ori).

La descântecele demonilor punând împotrivă cântările Duhului şi biruinţa Crucii, ţi-ai păzit fecioria şi te-ai adus lui Hristos muceniţă nebiruită, şi junghiere prea sfinţită; pentru aceea ai dobândit cununile biruinţei Iustina, fiind împodobită cu strălucirea fecioriei, şi cu a muceniciei (de două ori).

Slavă..., glasul al 2-lea:

Cu adevărat te-ai dezbrăcat de învăţătura rătăcirii şi de cunoştinţa idolilor, şi te-ai îmbrăcat cu Crucea, arma cea de mântuire, preafericite Ciprian. Ai lepădat cărţile cele de vrăjitorie, te-ai dezbrăcat de omul cel vechi şi a locuit întru tine Treimea cea de o fiinţă, prin cunoştinţa de Dumnezeu; pe Aceasta roag-O, ierarhe, dimpreună cu îngerii să ne mântuim noi.

Şi acum..., a Născătoarei:

Tuturor întristaţilor bucurie, şi celor năpăstuiţi folositoare, săracilor hrănitoare, şi celor